

Thanatos

ISSN 2242-6280, vol. 1 1/2012

© Suomalaisen kuolemantutkimuksen seura

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Ilona Kemppainen

”What we do in life echoes in eternity”

– Maximus Decimus Meridius (Gladiator)

Suomalaisen kuolemantutkimuksen seuran perustettiin 28.3.2011 muutaman aihepiiristä kiinnostuneen voimin. Monen muun tiedettiin olevan tulossa mukaan ja tällä hetkellä seuralla on nelisenkymmentä jäsentä. *Nordic Network of Thanatologyn* suomalaisen jäsenistön pohjalle syntynyt yhteistyö koetaan siis tarpeelliseksi ja kiinnostavaksi. Seuran toimintaa ovat näin alkuvaiheessa leimanneet sekä tapahtumien järjestäminen – Kuolema ja identiteetti-seminaari toukokuussa 2011 ja NNT-konferenssi tulevana keväänä – että verkkolehti Thanatoksen perustaminen. Molemmat ovat itsessään isoja hankkeita, joten lienee ymmärrettävää, että muuta toimintaa on ollut toistaiseksi vähän.

Seuran nettisivuille on suunnitteilla asiantuntijatietokanta, joka voisi olla avuksi sekä suurelle yleisölle että kuoleman parissa työskenteleville itselleen. SKTS:n ei ole tarkoitus olla keskusjohtoinen ja kaikkea toimintaa hallinnoiva ”virallinen valvoja” (väen vähyyden vuoksi emme voisikaan sitä olla!), vaan toivomme alan ihmisten löytävän toisensa myös spontaanisti ja tekvän yhteistyötä eri tavoin aina kun se on mahdollista.

Suomalaiset kuolemantutkijat sijoittuvat sängen kattavasti eri puolille Suomea. Olisi tärkeää päästä tapaamaan toisiamme muuallakin kuin Helsingissä. Kenties, kun NNT-konferenssi

saadaan alta pois, voisimme järjestää esim. syysretken ja/tai kokouksen muualle Suomeen, sikäläisten jäsenten osallistuessa ohjelman suunnitteluun. Mielenkiintoisia näyttelyitä, tapahtumia ja paikkoja on kaikkialla. Ehdotuksia otetaan vastaan!

Kuolemantutkijuus on asia, joka joillekin meistä ”jää päälle” ja siitä tulee hienosti sanottuna elämäntehtävä. Mukana voi kuitenkin olla myös lyhyemmällä perspektiivillä, seurata omaan aiheeseen ja ammattiin liittyvää toimintaa, kommentoida oman asiantuntijuutensa pohjalta tai vain etsiä ideoita. Kun itse aikanaan 1990-luvun puolivälissä aloin tehdä pro gradu-työtäni suomalaisista kuolinilmoituksista, olin aivan varma, että kukaan muu, ei siis tasan tarkkaan kukaan muu ollut tehnyt yhtään mitään sellaista. Tämä käsitys karisi piankin. Olin toki koko nuoruuden narsismillani narkästynyt siitä, että minun tontilleni hypittiin. Sittemmin olen oppinut arvostamaan kollegiaalista yhteistyötä ja sitä, että joku tietää asiat minua paremminkin.

Toivottavasti kovin moni ei enää Suomessakaan pöde tuota harmillista vaivaa eli kuvitelmaa oman työnsä ainutlaatuisuudesta. Pikemminkin tulee aina iloita siitä, että voi vaihtaa ajatuksia ja kokemuksia asiaa tuntevien kanssa - mitä ei ehkä Suomesta löydy niin ainakin muualta maailmasta, ja tässä asiassa voimme erityisen hyvin auttaa.

Samoin oman työn tunnetuksi tekeminen, niin kotimaassa kuin ulkomailla on tärkeää, paitsi henkilölle itselleen, myös muille asiasta kiinnostuneille. Thanatos-verkkolehteä pidän tärkeänä julkaisu- ja tiedotuskanavana meille kaikille. On merkittävä asia, että alan tekstejä kootaan yhteen paikkaan, josta ihmiset voivat ne löytää ja osallistua keskusteluun.

Se, mikä alkoi muutama vuosi sitten harvalukuisen, mutta innostuneen joukon ideointina johti viime keväänä suomalaisten kuolemantutkijoiden viralliseen järjestäytymiseen. Thanatos, alan erityinen julkaisu on nyt käsillä – mihin vielä päädyimmekään?

Ilona Kemppainen, VTT, on Suomalaisen kuolemantutkimuksen seuran puheenjohtaja, perustajajäsen sekä sosiaalhistorian tutkija, joka on lähestynyt suomalaisen kuoleman historiaa sekä sodan että rauhan ajan näkökulmista käsin. Hänen tämänhetkinen tutkimusprojektinsa käsittelee hautajaisten historiaa 1800-luvulta nykypäivään.